

אם בישראל

אזתה לא אולת חי

דברי חיזוק לאם היהודייה

דבר המערכת

מעלתה של אישה טובה, אשת חיל, רבה עד מאוד היא. אם רק תשכיל לנווט את תכונותיה ואת הכוחות שניתנו בה לכיוונים הנכונים, אם רק תדע להשפיע על בני ביתה משפע האוצרות הגנוזים בה – תזכה להקים את ביתה לשם ולתפארת ולראות פירות של ברכה מכל עמלה. בדור זה נתונות אנו בתוך "מרוץ" של חיים ועשייה, מנסות להחזיק מעמד בין גלוי הסוערים של ים התפקידים המוטל עלינו. הריצה הבלתי פוסקת הזאת גורמת לנו פעמים רבות לשכוח את מעלתנו העצומה ואת הכוחות המופלאים שניטעו בנו. בעלון זה ננסה לעמוד מעט על מעלתה של אישה טובה ועל התכונות הייחודיות שנתברכה בהן. מי ייתן ונזכה לנצל כראוי את הכלים שניתנו לנו, ואז יתקיים בנו "ותשחק ליום אחרון", נוכל להביט בשמחה ובסיפוק אל כל מעשינו, ולדעת כי אכן, ניצלנו כראוי את הכלים שניתנו לנו, וזכינו למלא כראוי את השליחות רבת הערך שהוטלה עלינו כאן, בחיי חיותנו.

האישה משרה בבית את השכינה

האישה נמצאת תמיד עם השכינה הקדושה, ומטעם זה היא אינה צריכה מנין כדי להגיע למצב של השראת שכינה. הזוהר הקדוש (פרשת חוקת) אומר, שכאשר אדם נושא אישה, הוא נדבק בשכינה.

מאותו טעם, היא אינה מחויבת לעלות לרגל למקום השראת השכינה, מכיוון שהשכינה שרויה תמיד במעונה. גם כאשר היא עוסקת בעבודות המוטלות עליה בביתה, בעבודות השגרתיות של הבית ובטיפול בילדים, גם אז השכינה עימה.

(הרב עזריאל טאובר / הבית היהודי)

"עיקר הבית הוא אשתו של האדם, שהשכינה אינה סרה מהבית רק בזכות האישה".

(זוהר בראשית מט)

האישה קרובה אל הבורא

אשה – אש-קה. האות ה"א מסמלת שם ד'. בתוך האישה בוערת אש קודש של קרבה לדי' ודבקות בו.

(אל הנער הזה התפללתי)

האישה היא "רשות היחיד", היא עצם הדביקות לקב"ה. היא לא זקוקה לאמצעים כדי להתקשר לקב"ה. היא לא זקוקה לקשור תפילין, כי היא בעצמה קשורה. היא לא צריכה ללבוש ציצית כדי לזכור, מפני שהיא עצמה זוכרת. היא גם לא זקוקה ללימוד תורה כדי להתקשר עם הקב"ה, מפני שהיא כולה קשורה.

לאישה יש תפקיד אחד – להתקשר לקב"ה, וזהו עיקר תפקידה!

(הרב פינקוס / נפש חיה)

האיש מסוגל במוחו החריף ללמוד תורה בעיון וסברא יותר מהאישה, אבל האישה, בלב מבין ורגש מפותח, מסוגלת יותר מהאיש להכיר את מי שאמר והיה העולם, ולהאמין בו אמונה פשוטה, כי האמונה תלויה בלב וברגשותיו. על כן נאמר במדרש, שהקדימו במתן תורה את הנשים לאנשים, משום שהן מזדרזות במצוות יותר מהאנשים.

(מאזנים למשפט)

הסתבות שלנו בדורות עברו היו נשים צדקניות, לא בשל ידיעותיהן המופלגות בתנ"ך או בהלכות. גדלותן וצדקותן התבטאו ברגש היהודי החם והפנימי שפעם בליבן לכל דבר שבקדושה. הן חשו תמיד כי הן עומדות לפני ד'. הן חיו בתחושה שהן בנותיו של מלך מלכי המלכים, הקב"ה. ליבן הרגיש הבחין איזו התנהגות נאותה היא לבת מלכים, ואיזו הנהגה אינה ראויה לבת מלכו של עולם. אותנו חוס יהודי שורשי, אותה אהבה שיקדה בליבן, היא זו שקירבה אותן לאביהן שבשמים.

(הרב עזריאל טאובר / הבית היהודי)

בינה יתירה

"האישה מכרת באורחין יותר מן האיש" (ברכות י, ע"ב)

"נתן הקב"ה בינה יתרה באישה יותר מבאיש" (נדה מה, ע"ב)

בינה יתרה זו היא חוש הבחנה מיוחד שניחוננו בו, להבחין הדברים בפנימיותם. על ידי בינה זו יכולה להכיר באדם אם צדיק הוא אם לאו, וכמו כן יש להן בינה מיוחדת להבחין בדבר אם זו עבירה או מצווה.

מסיבה זו, הנשים לא היו שותפות בחטאי ישראל במדבר: בחטא העגל, במחלוקת קורח ובחטא המרגלים. הסיבה לכך היא, שיש להם בינה יתירה המסייעת להן להבחין מיהם הצדיקים האמיתיים ומהם המעשים הראויים, ועל כן קשה עד מאוד להחטיאן.

(מבשר טוב / הרבי מביאלה)

האישה מסוגלת להגיע לדעת תורה גם מבלי ללמוד תורה, מה שאין כן האיש, שאינו זוכה אלא על ידי עמל בתורה.

ועל כן נאמר בזוהר, שהיו נשים שהשיגו מדרגות, שאנשים לא השיגו: חנה ודבורה אמרו שירות ותשבחות לקב"ה, שלא אמרן שום איש.

(החזון איש, על פי הזוהר ח"ג, יט)